

Gabriela
Đukanović

Više se ne bojim

■ Laguna ■

Copyright © Gabriela Đukanović, 2018.
Copyright © 2018 ovog izdanja, LAGUNA

Ilustracije anđela:

Mr Srđan Vukčević, akademski slikar

Poruke arhandela Mihaila:

Martina Tišljar, šaptačica anđela, napredni praktičar EFT-a

Napomena autorke:

Ova priča je istinita priča, samo što nije stvarna. Nije stvarna zato što je njena stvarnost samo moja stvarnost i ničija više. Istinitost ove priče je samo moja istina, što znači da Vaša ne mora biti.

Gabriela Đukanović

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Više se
ne bojim

Arhandeo Mihailo

*„U svakome od vas krije se iskra,
krije se iskra koja je istina o onome ko ste vi.
Ništa nije skriveno u vama do mjere da to ne
možete spoznati u bilo kojem trenutku.
Ono što otvara vaše srce toj spoznaji jeste ljubav
i voljnost da živite ljubav na svim razinama
svog bića, zato dopustite kroz ljubav, sjetite se
istine – da vi jeste ljubav!“*

SADRŽAJ

Fondacija „Više se ne bojim“	11
Predgovor	15
<i>Prvo poglavlje: Biblioteka ljudske i duhovne evolucije ..</i>	25
<i>Drugo poglavlje: Moj dom</i>	29
<i>Treće poglavlje: Upoznajte me</i>	34
<i>Četvrto poglavlje: Nesporazum u vezi s ljubavlju</i>	39
<i>Peto poglavlje: Tama</i>	46
<i>Šesto poglavlje: Moj savršeni svijet</i>	50
<i>Sedmo poglavlje: Prvi put sam progovorila o svojim snovima</i>	56
<i>Osmo poglavlje: Strah od smrti</i>	63
<i>Deveto poglavlje: Kako me je Bog naučio molitvu</i>	68
<i>Deseto poglavlje: Kraj komunizma i početak sportskog života</i>	75
<i>Jedanaesto poglavlje: Bog mi je pokazao ko je onaj, a taj je prešao granicu sna</i>	84
<i>Dvanaesto poglavlje: Moj prvi profesionalni ugovor ...</i>	91
<i>Trinaesto poglavlje: U novom domu zajedno s kraljem tame</i>	104

<i>Četrnaesto poglavlje: Srednja škola</i>	112
<i>Petnaesto poglavlje: Kralj tame me je dotakao drugi i posljednji put u životu</i>	122
<i>Šesnaesto poglavlje: Moja prva ozbiljna veza</i>	131
<i>Sedamnaesto poglavlje: Brak</i>	139
<i>Osamnaesto poglavlje: Razvod</i>	150
<i>Devetnaesto poglavlje: Moj neoprostivi grijeh</i>	159
<i>Dvadeseto poglavlje: Zbog čega me je kralj tame pratio od ranog djetinjstva</i>	169
<i>Dvadeset prvo poglavlje: Anđeo mi je spasio život</i>	177
<i>Dvadeset drugo poglavlje: Rastanak s rumunskom reprezentacijom i odlazak iz Hrvatske u Crnu Goru</i>	191
<i>Dvadeset treće poglavlje: Moj životni san</i>	201
<i>Dvadeset četvrto poglavlje: Kako sam našla put ka Bogu</i>	206
<i>Dvadeset peto poglavlje: Kako sam pisala knjigu</i>	223
<i>Dvadeset šesto poglavlje: Kako je sve počelo</i>	226
Recenzije	235
O autorki	253

FONDACIJA „VIŠE SE NE BOJIM“

*A*rhanđeo Mihailo i anđeo Judina su mi pomogli da napišem knjigu *Više se ne bojim*, oni su bili moji mentori.

U znak zahvalnosti Bogu, obećala sam arhanđelu Mihailu da ću svu finansijsku dobit, koju će knjiga *Više se ne bojim* donijeti, koristiti u dobrotvorne svrhe. Mihaila sam zamolila da me uputi na koji način da to ostvarim i kome da pružim ovu pomoć.

U toku pisanja konstantno sam postavljala ta pitanja Mihailu, a odgovor sam dobila tek kad sam završila pisanje knjige. Vrlo jasno mi je odgovorio da osnujem fondaciju koja nosi naziv knjige i da ona treba da služi i pomaže maloljetnim i mladim delinkventima.

Veoma sam se iznenadila njegovim neočekivanim izborom jer nijesam shvatila zašto pomagati maloljetnim i mladim delinkventima pored tolikog broja djece koja su

vrlo siromašna, djece koja nemaju roditelje ili djece koja pate od teških i neizlječivih bolesti.

Pošto mi Mihailo nikad nije ostao dužan pojašnjenje bilo koje dileme, i ovu moju novu dilemu je razjasnio:

„Knjiga *Više se ne bojim* je upravo jedna od božjih poruka koja je upućena svima nama – oslobodite se ljudskih slabosti i predrasuda... Ne bojte se pružiti ljubav i onima za koje većina vas smatra da ne zaslužuju ljubav jer Bog ne pravi podjele između svoje djece, On vas voli jednako i smatra vas istim jer između vas ne postoje razlike.

Ne bojte se pružiti ljubav i onima koje većina vas smatra nepopravljivim, lošim i koje nazivate zlim, to su samo vaše ljudske predrasude.

Gabriela, zar misliš da postoje razlike između tebe, svih vas i tzv. delinkvenata?! O... ne, ne postoje... Vjeruj mi – oni nijesu sami odgovorni za svoje loše postupke. Pošto ste svi vi sjedinjeni sa svim što postoji, na neki način ste svi vi jednako odgovorni za njih jer oni su vaš proizvod, oni su posljedica vaših pogrešnih postupaka.

Knjiga *Više se ne bojim* stvara fondaciju koja nosi ime po njoj, a da bi živjela i rasla, potrebni ste svi vi da joj budete roditelji jer kao pojedinci nikad nijeste niti ćete išta uspjeti ostvariti u životu, zbog toga što vi nijeste pojedinci, to je samo iluzija – vi ste svi sjedinjeni, vi ste JEDNO!“

Fondacija „Više se ne bojim“ namijenjena je suzbijanju delinkvencije i agresije u društvu u kojem živimo i pružanju slobode našoj djeci i nama da se više ne bojimo za svoju sigurnost.

*Promijenite svoje staro poimanje stvari
i znajte da*

*Sve što dotaknemo s ljubavlju
pretvara se u ljubav!*

PREDGOVOR

Knjiga Gabriele Đukanović *Više se ne bojim* duboko je prožeta iskustvom ljubavi. Sa stanovišta autorkinog suptilnog duhovnog traganja, oslobađanje od straha je prvi korak na putu dostizanja ljubavi, putu na kome je moguće pronaći njen pravi smisao. Bez ovoga nije moguće shvatiti ljudsku ličnost i njeno uzdizanje do božanskog stanja bezuslovne ljubavi. Za Gabrielu Đukanović ličnost i ljubav nalaze se u unutrašnjem saglasju utoliko što ljubav označava duševnu promjenu, moć unutrašnje evolucije, radost svejedinstva svijeta, konačno čovjekovog prihvatanja sopstvene besmrtnosti.

Ljubav je sloboda. Zadobiti ljubav znači prolaziti različite stadijume duhovnog preobražaja na kojima se dešava suštinska promjena ljudskog bića. Svoja promišljanja Gabriela Đukanović je izložila na ubjedljiv način, ispisujući sopstvenu biografiju na stranicama knjige da bi ukazala ne samo na tokove vlastitih duševnih transformacija već više na univerzalnije poruke, važne za svakog čovjeka. Začarana do dna misterijom ljubavi, Gabriela piše nadahnuti prozni zapis u kome, pored vidljivih događaja, naročito mjesto zauzima duhovni svijet, gdje je moguće doživjeti iscjeljujuće stanje sveobuhvatne energije.

To je dokaz da književnost može biti spiritualna ukoliko se kroz medijum književnog djela uspostavlja sporazumijevanje s nevidljivim iskonom stvarnosti. Čovjek svojim tijelom pripada materijalnom svijetu, svojom umnom prirodom on je bezvremen, sposoban da probije opnu vremena i postane neraskidivi dio nepromjenljivog zakonodavstva. Dominantna ideja knjige da je Bog ljubav preduslov je svake ljubavi, mogućnost unapređenja ljudske vrste generalno, ali i izabrani put svakog čovjeka. Pri tome, božanska energija nalazi se u svemu, u svakom čovjeku, u svakoj pojavi, u svakoj riječi, misli ili događaju. Zato je svjedočanstvo o naizgled običnim događajima u Gabrielinom životu – odrastanje u Rumuniji, saga o njenoj porodici, sportska karijera, dolazak u Crnu Goru – neobična ispovijest nadahnuta pitanjima u kojima se prelama smisao ljudske sudbine. Knjiga sadrži mnoštvo mudrih zapisa velike misaone snage, koji mogu poslužiti čitaocima ne samo za estetsko uživanje u njenom izvanrednom stilu i jeziku već, prije svega, kao religiozno tumačenje one putanje na kojoj se čovjek od pukog individualnog postojanja, u kome postoje strah, strepnja i očajanje, uzdiže do apsolutne ljubavi. Na neki način Gabriela Đukanović ukazuje na povišeni smisao ljudskog dostojanstva koji postaje vidljiv u djelatnoj ljubavi čovjekovoj prema sebi, ali i cijelom univerzumu, u čijem svakom segmentu postoji neuništiva i duboko oplemenjujuća sila, ključna za izgradnju čovjekovog karaktera.

Na pitanje ko je čovjek, Gabriela Đukanović odgovara da je to biće koje je u stanju da oslobađanjem od straha otvori svoj um i srce za iskustvo ljubavi. U antropološkom smislu čovjek je definisan kao biće koje se budi dubinskom

egzistencijalnom spoznajom, kao neophodnom razvojnom fazom, prema uzvišenijem načinu života. Na tom višem nivou ljudska svijest prepoznaje da je sve u svijetu povezano i da je jedina čovjekova istinska želja da iskusi jedinstvo s božanskim. Ne samo da je život vječan već je i ljudska duša stvaralačka energija koja je neuništiva. S ciljem da promijeni uobičajeni način razmišljanja, govora i ponašanja, jer je svaki ljudski čin djelo ljubavi, Gabriela Đukanović ukazuje na savršenstvo koje se može osjetiti na svakom koraku u svakidašnjem životu. Doživljaj istinskog sopstva je doživljaj ljubavi kao savršeno jedinstvo čovjeka i svijeta, čiju unutrašnju sponu, možda i jedinu, čini upravo ljubav.

U tom smislu važi: volim, dakle postojim, kao biće koje je svom snagom svoje duhovnosti, osjećanjima i mislima, u stanju da proživi ljubav koja je sama sebi svrha, ali i cilj i krajnja tačka čovjekovog duhovnog izgrađivanja. Takvo osjećanje, savršeno i neopisivo, jeste ono u kome se ništa ne traži, ne očekuje, ne zahtijeva od sebe, ali ni od drugih. Istovremeno, to je najvažnija tačka u kojoj se sabiraju svi narativni tokovi knjige *Više se ne bojim* s važnim iskustvom unutrašnjeg prosvjetljenja utemeljenog u ljepoti i slobodi, estetičkom i etičkom, da bi se ljudsko biće konačno oslobodilo svakog straha i bojazni za sopstvenu egzistenciju. Takva ljubav znači punoću bivstvovanja, cjelinu kojoj nije potrebno ništa izvan, moć da se postoji kao biće utemeljeno u najdubljem osjećanju sveumirujuće ljubavi.

Knjiga *Više se ne bojim* može se čitati i kao književni tekst, ali još više kao poziv upućen svakom čitaocu da na Gabrielinim iskustvima proširuje duhovne horizonte sopstvene svijesti, suočavajući se sa onim što je u vremenu

bezvremeno, u svijetu konačnih veličina bezmjerno. Čovjek je pozvan na jedan uzvišeni zadatak, misiju, kao privilegiju zajedništva s duhovnom osnovom koja leži u osnovi vidljivih stvari. Sama knjiga i jeste velika poruka da život nema smisla bez ljubavi, pa postizanje te unutrašnje realnosti, stanja duše, zavisi od aktivnosti koja čini da čovjek postane biće koje proživljava ljubav i živi za ljubav. Konačno, za Gabrielu Đukanović cijeli ljudski život je unutrašnji dug prema proširivanju slobode i ljubavi u konkretnom životu, kao suštinskom načinu da se čovjek otvori prema iskustvu autentičnog postojanja.

Prof. dr Sonja Tomović-Šundić, filozof i antropolog

*Od srca zahvaljujem dragom Bogu, arhanđelu Mihailu
i anđelu Judini za postojanje ove knjige.*

*Život je mnogo težak, ali može biti i vrlo lijep,
samo ako želimo da to bude. Njegova ljepota
zavisi samo od nas. Ne zaboravite, da bismo
došli do prave ljepote, moramo tražiti i
prihvatiti ljubav,
a ljubav je upravo On.*

*Ova priča je napisana:
...i za sve vas koji ste spremni da se oslobodite
predrasuda i prigrlite ljubav.*

Posvećena je mojoj djeci:

Vasilisi

Mihaeli

Radovanu

Acu junioru

i

mom voljenom suprugu Acu.

Hvala ti što si uz mene, hvala ti na svemu!

Arhandeo Mihailo

„Sijaš, dijete, vjeruj da je tako.

*Podrži svoj sjaj povjerenjem u sebe, širi svoj
sjaj ljubavlju.*

*Svaka misao koja je ljubav – širi tvoje
postojanje, svaki osjećaj koji je ljubav –
oplemenjuje tvoje biće, svaka kreacija prožeta
ljubavlju – uljepšava ovaj svijet.*

Rasti i dalje u ljubavi, dijete.

Ne zaboravi – ljubav si, svjetlost si, sijaj!“

Prvo poglavlje

BIBLIOTEKA LJUDSKE I DUHOVNE EVOLUCIJE

Zar je moguće da ja trenutno pokušavam pisati knjigu ili dio svoje knjige? Zašto bi bilo teško pisati knjigu kad smo svi mi pisci? Mi pišemo knjigu svaki put kad živimo u materijalnom svijetu. Zapravo, knjiga je naš život.

Stojim ispred jedne velike biblioteke i divim se njenoj veličini i fondu knjiga koji je ispunjava. Približavam se i posmatram detaljnije te mistične knjige i primjećujem da sam autor ja. Kako je to moguće kad ja nikad nijesam napisala nijednu knjigu?!

Uzimam jednu od njih i vidim da je sadržajna, otvaram je i počinjem da je prelistavam. Na svakoj stranici koju pročitam prepoznajem sebe i zbunjuje me to. Kako je moguće da je neko pisao o meni? Shvatam da sam to ja i da je ovo biblioteka mojih prošlih života, to su knjige moje ljudske i duhovne evolucije. Svi smo mi veliki pisci i svi mi pišemo svoje knjige. Biti pisac znači živjeti ovo-zemaljski život.

Vraćam knjigu na isto mjesto na kojem je bila. Raspored knjiga je precizno određen. Pomislim: „Bože, koliko sam puta bila na svijetu?“ I ne dobijam nijedan odgovor zato što ga već znam. Koliko sam puta bila na zemlji, toliko sam puta pisala o sopstvenom životu.

Malo bolje zagledam prostor u kome se nalazim. Rekla bih da je po mom ukusu. U velikoj sam prostoriji s mnogo prozora kroz koje prodire sunčeva svjetlost. Police s knjigama krase tu prostoriju, koja je u obliku kruga. U sredini se nalazi veliki radni sto s jednom stolicom. Na stolu stoji samo pribor za pisanje i papir. Pretpostavljam da ja ovdje pišem svoje knjige.

Izlazim iz ovog prostora, zatvaram vrata i vidim da je na njima jedna zlatna pločica na kojoj piše moje ime. Nađoh se u velikom hodniku s mnogo vrata. Sva vrata su potpuno ista i na svima piše nečije ime. Hodnik ima dva smjera. Na oba kraja su stepenice. Krećem prema jednom kraju hodnika i vidim da stepenice vode i gore i dolje. Silazim niz stepenice i primjećujem iste hodnike, ponekog čovjeka koji ulazi u te prostorije ili izlazi iz njih. Neki silaze zajedno sa mnom niz stepenice, a neki se penju.

U jednom trenutku stepenice se završavaju. Ugledam ispred sebe veliki hol s dvokrilnim vratima. Pretpostavljam da je to izlaz. Otvaram vrata i vidim samo sunce. Okrenem se – ogromnoj zgradi nema kraja, kolika je u visini, tolika je i u širini. Pomislim: „To je Biblioteka ljudske i duhovne evolucije?!“

Tako sam počela da pišem svoju prvu, možda i jedinu knjigu svog života, ali ovoga puta dok dišem u ljudskom odijelu. Unutrašnji glas mi kaže da treba da pišem ovu

knjigu, a tema knjige trebalo bi da bude autobiografska, ali na drugačiji način.

Sada se vi vjerovatno pitate ko sam ja i što sam to važno radila u životu da biste gubili vrijeme čitajući moju autobiografiju, jer autobiografije pišu samo velikani od kojih svi mi nešto učimo i divimo se njihovoj genijalnosti.

Ja sam samo običan čovjek, nijesam ni genijalac ni važna na način na koji uglavnom mi obični ljudi gledamo svijet. Ipak, odlučila sam da poslušam svoj unutrašnji glas, da vjerujem u njega i na papir stavim dio svog života, jer

VIŠE SE NE BOJIM!